

fra 30,000 Rd. til 35,000 Rd. Udvalget var ved sit oprindelige Forslag gaaet ud fra den Forudsætning, at derved den regelmæssige Fortjættelse af den nu bestaaende Tingenes Tilstand rundeligen vilde være sikret, og at det heller ikke for Islands Skyld var ønskeligt, for meget og for længe at svække Motiverne til kraftig Anstrengelse — baade af Islænderne selv og ikke mindst hos Dverbestyrelsen af dets Anliggender — for at oparbejde Landet til en mere tilfredsstillende Tilstand. Men da Folkethinget gjentagende Gange har tilkjendegivet sin Villighed til at give et høiere Tilskud, og da Duffet derom er blevet støttet ogsaa i Landstthinget, saa haaber Udvalget, at dette vil give sit Samtykke til, at dette Tilskud forhøies til 35,000 Rd., hvoraf det altsaa vil følge, at den Nedgang, som skal indtræde efter 10 Aar, ansættes til 1,750 Rd. i hvert af de paafølgende 20 Aar. Regjeringen vil derved sættes istand til, naar den atter forelægger Sagen for Althinget — efter at der er givet Islænderne fornøden Tid til at finde sig tilrette i den nye Stilling, hvori Sagen nu er indtraadt — at give et bindende Tilfagn om et Tilskud af 50,000 Rd. i hvert af de første 10 Aar, og at en noget større eller mindre Deel deraf først vil bortfalde efter Udløbet af 30 Aar, medens Resten efter al Rimelighed længe vil overleve dette Tidspunkt. Hvad der har været tilfjættet ved Lovforslagets forelæggelse, vil saaledes formentlig i det Væsentlige være naaet.

Ved Folkethingets § 4 er der ikke gjort anden Forandring i Landstthingets § 6, end at man har udeladt den sidste Sætning: „Bestemmes det ved saadan Lov, at Island skal yde et Bidrag, vil Maaden, hvorpaa det skal tilveiebringes, være at fastsætte af den særlige islandske Lovgivningsmagt“. Etjænt Sagen ikke fortiden har synderlig praktisk Betydning, efter som det saavidt vides, ikke er paatænkt at benytte Retten til at kræve noget Bidrag enten af Penge eller Mandskab til Rigets almindelige Fornødenheder, skal Udvalget dog foreslaae, at hiin Sætning gjenoptages, da den et correct Udtryk for Forskjellen mellem en Provinds og et Biland — den nemlig, at Riget ikke directe henvender sig til de enkelte Individer

i Bilandet, men kun til dette som en Enhed. Det vil i høt Grad ikke blot være tiltalende for Islændernes Følelse, men ogsaa stemmende med deres Interesser, at Rigets Lovgivningsmagt, naar den vil fordre et saadant Bidrag, ikke indlader sig paa at indføre en egen Skat eller indrette et eget Oppebørsels- eller Udskrivningsvæsen, men indskrænker sig til at fordre et Contingent, hvis Tilveiebringelse da overlades den locale Myndighed, som da f. Ex. kan udrede det af sine særlige Finantser, mod i fornødent Fald at forøge disses Indtægtstilber i den Retning og paa den Maade, den finder mindst behyrdende. Men det vil om muligt i endnu høiere Grad være ønskeligt for Danmark, at befries for den Nødvendighed, at blande sig i Forhold, til hvilke det ikke har tilstrækkelig Kjendskab, og med hvilke det ikke vil blive mere fortrøitlig derved, at deres Nøgt i større Omfang end tidligere overlades til Islænderne selv, og at det ikke udsættes for, mod Vidende og Villie, ved en saadan Indblanding baade at forøge Forbringens Tryk og forspilde dens Udbytte. At Islænderne i en saadan Bestemmelse skulde kunne søge et Middel til at undrage sig fra Opfyldelsen af deres Forpligtelse, er en Forudsætning, hvis Mulighed Danmark ikke bør tilstede, og mod hvilken det i alt Fald bliver Regjeringens Sag at værgе sig. Reglen er altsaa i og for sig rigtig, og i begge Parters Interesse, og bør derfor opstilles ved Siden af det Forbehold af Rigets Ret, som hverken kan bestrides eller opgives.

I Genhold til det Anførte skal Udvalget saaledes indstille, at Lovforslaget vedtages med følgende Forandringer:

- a) i § 1: „Lovgivnings- og Bevillingsmyndighed“ forandres til „Lovgivningsmyndighed.“
- b) i § 3 første Sætning: „af 30,000 Rd. aarlig til Bestridelsen af Islands særlige Udgifter“ forandres til: „af 15,000 Rd. aarlig til Bestridelsen af den overordnede Forvaltning paa Island.“